

der 140 og i indeværende Aar er det steget til 187 plus 20 Sønderjyder. Disse Tal vidner om, at selv om ogsaa den nye Forstander for Statens Lærerhøjskole, hvis Eyrer indenfor den pædagogiske Verden er vel kendte og anerkendte, har mistet det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaards Tillid, har han fremdeles bevaret den danske Lærerstands Tillid, hvilket denne Tilgang af Kursister tydeligt nok viser. Denne Kendsgerning tror jeg alligevel maa være afgørende for Bedømmelsen af den nye Forstanders Bestræbelser for at røgte sit Embede paa en saadan Maade, at det bliver til Gavn for vor Folkeskole, den Kendsgerning, at han har formaaet at bevare den danske Lærerstands Tillid, skønt man fra anden Side har rettet ganske overordentlig skarpe Angreb imod han.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg gaar ud fra, at der paa et senere Tidspunkt, naar vi kommer til at behandle Forslaget om Skolers Styrelse og Tilsyn vil blive Lejlighed til at komme ind paa hele denne Sag.

Holdgaard: Jeg vil først gerne have Lov til at understrege den Henstilling, der blev rettet til den højtærede Kirkeminister angaaende en Bevilling til Opførelse af en Kirke i Farre i Give Sogn. Det forekommer mig, at denne Henstilling er baade forsvarelig og berettiget. Den Befolkning, der lever der ude, har ualmindelig lang Afstand til deres Kirke; det er et af de største Sogne, man har her i Landet, og man har kun een Kirke.

Naar man ydermere tager Hensyn til, hvad der blev oplyst her forleden Dag, at Befolkningen selv har vist stor Offervillighed i denne Sag, synes jeg, man med fuld Ret kan stille det Forlangende til Kirkeministeren, at han bør opføre en saadan Bevilling paa Finansloven; jeg tror, den højtærede Minister lige saa godt kan gaa med til det i Aar som vente, for han faar ikke Ro, før han efterkommer dette berettede Krav.

Endvidere kan jeg deltage i den Opfordring, der blev rettet til den højtærede Landbrugsminister med Hensyn til at fremsætte et Lovforslag om en Revision af vor Hegnsløvgivning eller maaske, som det blev udtrykt, henviser Spørgsmaalet til et

Udvalg. Jeg saa nu hellere, om den højtærede Minister tog sig sammen til at forelægge et Lovforslag, for jeg tror, det Spørgsmaal er saa grundigt oplyst og gennemdrøftet af de forskellige interesserede Parter, at det er ganske unødvendigt om dette Forhold at nedsætte et Udvalg eller en Kommission; det er i alt Fald min Formening, at man bør ikke om alle mulige Spørgsmaal nedsætte en Kommission eller et Udvalg til at begrave Spørgsmaalet i, hvad man saa tidt gør.

Dernæst vil jeg gerne være med til at understrege den Opfordring, der i Dag blev rettet til den højtærede Minister for offentlige Arbejder om at forberede Paabegyndelsen af Arbejdet paa Skive—Videbæk-Banen; det forekommer mig, at den paagældende Egns Befolkning i særlig Grad har Krav paa, at dette Arbejde bliver paabegyndt. Jeg skal ikke komme ind paa en videre Udvikling af dette Spørgsmaal, en saadan er i Dag blevet givet af det ærede Medlem Hr. Jens Clausager, og jeg kan ganske tiltræde de Udtalelser, der i saa Henseende blev fremsat; kun skal jeg tilføje, at jeg tror, det ogsaa vilde være i Statsbanernes Interesse, om man kunde faa denne Bane videreført fra Videbæk til Skive.

Derefter har jeg nogle Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, der bebrejdede mig nogle Udtalelser, jeg skulde have fremsat i Fjor under Finanslovbehandlingen. Det ærede Medlem rettede den Bebrejdelse mod mig, at jeg havde opfordret Landbrugsministeren til at foretage Nedskæringer paa Landbrugsministeriets Budget. Jeg vil i den Anledning gerne henstille til det ærede Medlem og til andre ærede Medlemmer at læse, hvad jeg i Fjor har sagt om dette Forhold, man vil finde det i Rigsdagstidende for 1924—25, Sp. 588—92. Jeg begynder med at rette, hvad man vel nok kan kalde en ret kraftig Kritik mod Landbrugsministeren, fordi han havde foretaget den store Nedsættelse af Tilskuddet til Transport af Mergel, en Nedsættelse paa 400 000 Kr., og jeg tilføjede, at hvis de økonomiske Forhold her i Landet var af den Beskaffenhed, at det skulde være nødvendigt at skære Gaardmændene ned, hvad der jo var Hensigten med dette Forslag, var det den forkerte Ende, man var begyndt med; hvis det skulde være absolut nødvendigt,